

A. Forslag til lov om ændring af lov om retspleje omfattende indledningen samt nr. 1, nr. 3, nr. 4, nr. 5 og nr. 6.

B. Forslag til lov om ændring af lov om retspleje omfattende indledningen samt nr. 2

vedtoges uden afstemning.

Der foretoges herefter afstemning vedrørende *det under A nævnte lovforslag*.

Lovforslagets tekst

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Der foretoges derefter afstemning vedrørende *det under B nævnte lovforslag*.

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af teksten

vedtoges med 104 stemmer mod 32.

§§ 1 og 2 i den nye affattelse

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Spiritus- og promillekørsel).

(Lovforslag nr. L 194: Fremsat 26/3 81. Første behandling 2/4 81. Betænkning 8/5 81).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Otto Mørch (S):

Jeg finder ikke, at der er nogen grund til en lang debat; vi har jo haft den principielle debat ved første behandling. Jeg skal nøjes med at henvise til udvalgets betænkning og vil her gerne markere, at socialdemokratiet vil stemme imod det ændringsforslag, der er stillet til § 1. Vi finder, at det afsvækker både den generelle og den specielle prævention i denne vigtige lovgivning, og der skal ikke herske tvivl om, at vi i socialdemokratiet anser det for en meget alvorlig og uansvarlig handling at føre motorkøretøj i spirituspåvirket tilstand. Det skal der ikke herske tvivl om.

Mette Madsen (V):

Jeg er enig med hr. Otto Mørch i, at spritkørsel er en alvorlig forbrydelse; det mener vi i venstre, det mener også andre partier her i folketinget, og det mener justitsministeren. Alligevel står vi her med et forslag, der ikke strammer, men tværtimod mildner straffen for denne alvorlige forbrydelse. Det er fremsat af justitsministeren, og det støttes af socialdemokratiet og et stort antal øvrige partier her i folketinget.

Venstre har vendt sig mod dette forslag, der på alle måder vil få negative virkninger. I høringssvarene læser vi gang på gang, at man finder det betænkeligt med væsentlige ændringer med for korte mellemrum og uheldigt, at eksisterende vanskeligheder i kriminalforsorgen skal indebære mildnelse i lovgivningen. Navnlig fra politiets side – og jeg har i denne forbindelse lagt meget vægt på svarene fra politiet, fordi det jo er politiet, der i de forskellige faser kommer en spritbilist på nærmeste hold – siges det ganske klart, at frihedsstraf betragtes som hårdere end bøder.

[Mette Madsen]

Det er derfor med en sær afmægtig følelse, man står her og må se i øjnene, at disse klare udtalelser ikke har gjort indtryk hverken på ministeren eller på et flertal af partierne her i Folketinget. Det vil sige, at man tværtimod støtter den kriminalistiske målsætning, at når der er mangel på fængselskapacitet eller mangel på penge på et bestemt område, her narkotikakriminaliteten, så mildner man straffen på et andet område. En sådan indstilling må venstre vende sig klart imod.

Med hensyn til fremskridtspartiets ændringsforslag vil vi undlade at stemme. De to punkter i ministerens lovforslag hænger uløseligt sammen; derfor vil vi ikke pille ved den ene halvdel af det, men vil gå imod hele lovændringen ved tredje behandling.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg skal blot sige om fremskridtspartiets ændringsforslag, at vi i og for sig er enige i målsætningen, men vi finder, at det hænger så meget sammen med det øvrige forslag, at vi ikke kan pille dette ud særskilt. Vi har indstillet det øvrige forslag til forkastelse. Vi vil undlade at stemme til fremskridtspartiets ændringsforslag.

Voigt (FP):

Under førstebehandlingen sagde jeg, at fremskridtspartiet havde forskellige synspunkter vedrørende dette forslag, og det vil også blive udmøntet i den afstemning, vi får på torsdag.

Men vedrørende det ændringsforslag, der er stillet af 2 af fremskridtspartiets medlemmer, er begrundelsen for at stille det bl. a., at man mener, det vil ramme uforholdsmæssigt hårdt de mennesker, der har bilen som et led i deres erhverv.

En anden ting er, at vi har disse grænsetilfælde, hvor et menneske bare sætter sig ind på førersædet, men ikke kører. Her vil man efter den nye bestemmelse her i ministerens forslag komme ud for, at denne person skal idømmes en frakendelse af kørekortet i mindst 2½ år.

Hertil vil jeg godt sige, at når vi taler om dette forslag, taler vi om en promille af størrelsesordenen over 2, og så er der efter min opfattelse overhovedet ingen undskyldning for bare at gøre tegn til at ville sætte sig ind i en bil. Et menneske, der har en promille på

2 eller derover, har drukket et sted mellem 8 og 12 genstande, og denne person har intet med et motorkøretøj at gøre. Derfor kan jeg ikke stemme for det ændringsforslag, der er stillet af 2 af fremskridtspartiets medlemmer, men jeg er nødt til at sige, at det kan jo ændres, fordi der er kommet et nyt moment ind i denne debat, og det er en pølsemand oppe på Rådhuspladsen, som muligvis kommer i klemme i dette system, og når jeg har hørt argumentationen fra hr. Knud Lind om denne pølsemand og ministerens svar, vil jeg tage stilling til, hvordan jeg stemmer til det stillede ændringsforslag. Derfor har jeg afgivet det halve af min taletid til hr. Knud Lind.

Knud Lind (FP):

Fremskridtspartiets medlemmer af retsudvalget har stillet ændringsforslag om, at nr. 2 angående forhøjelsen af frakendelsestidens minimumsstraf, der efter justitsministerens forslag forhøjes fra de nugældende 6 måneder til minimum 2 år og 6 måneder, udgår. Efter den gældende regel, § 127 i færdselsloven, sker ubetinget frakendelse for et tidsrum af mellem 6 måneder og 10 år eller for bestandigt.

Ændringsforslaget betyder, at den dømmende myndighed ikke har mulighed for at udvise mildhed i grænsetilfælde, f. eks. hvor der har været vist ringe kørselshensigt, eller hvor f. eks. en person, der kørte med en meget lav promille, alligevel kørte galt, og en anden person med udrykningskørsel for øje kørte den pågældende til sygehuset, men bagefter blev taget for spirituskørsel, og som tak derfor får en minimumsfrakendelsestid på 2 år og 6 måneder. Der er nemlig ikke nogen mulighed for for dommerne længere at være milde og se på grænsetilfældene.

I ministerens forslag under § 1 anføres det:

»Spirituskørsel med motorkøretøj, traktor eller motorredskab straffes med bøde. Har alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen oversteget 2,00 promille, er straffen hæfte eller fængsel indtil 1 år.«

Under nr. 2 skriver man, at den ubetingede frakendelse for spirituskørsel, hvor promillen har oversteget 2,00, sker for et tidsrum af 2 år og 6 måneder.

[Knud Lind]

Ser man i færdselsloven under lovens § 2's definitioner, så står der ordret under pkt. 14:

»Motorredskab: motordrevet køretøj, som hovedsagelig er indrettet som arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed af højst 30 km i timen og kun med en væsentlig konstruktiv forandring kan ændres til større hastighed. Motordrevet køretøj, der er bestemt til at føres af en gående, anses som motorredskab.«

Det vil vel med andre ord sige, at den pølsemænd på Rådhuspladsen, der er på vej hjem med pølsevognen, som efter færdselslovens § 2 under definitioner er at betragte som et motorredskab, og som har en promille på over 2, risikerer at miste retten til at føre både pølsevogn og almindelig bil i 2 år og 6 måneder. Det er netop ud fra det, som lovens tekst siger i dag.

Og værre bliver det for så vidt angår kolonihaveejeren, der efter en større frokost slår græsrabatten ud til den offentlige vej med en promille på over 2 og fører den i Brugsen indkøbte selvkørende Majorplæneklipper, og som under græsslåningen snubler, hvorved maskinen fortsætter ad offentlig vej med et eventuelt færdselsuheld til følge. Hans redskab falder også ind under motordrevet køretøj, der er bestemt til at føres af en gående. Det anses for motorredskab, og det vil sige, at efter at han har slået græsrabatten, mister han kørekortet i 2 år og 6 måneder.

Når man så samtidig ser, at der intet belæg er for at tro, at en forlængelse af frakendelsestiden skulle virke præventivt – nærmest det modsatte – på grund af den ringe opdagelsesrisiko der er, og hvis folketingets medlemmer blot et øjeblik standsede op og spurgte sig selv, hvor mange gange de er blevet standset for at fremvise deres kørekort, ville man opdage, at det ikke er ret mange gange, og nogle er det slet ikke.

I øvrigt er der personer, som er blevet fradømt kørekortet, og som, umiddelbart inden de kommer i retten, »uheldigvis« har tabt deres kørekort. Når de senere bliver standset af færdselspolitiet, viser de det kørekort, som de »uheldigvis« havde tabt på et tidligere tidspunkt, og hvis den pågældende færdselsbetjent ikke hører til i rigsregistraturen, kører den pågældende videre. Derfor er der en meget ringe opklarelsesprocent her.

Den lange frakendelsestid vil virke urimeligt hård over for lovlydige borgere, i særde-

leshed over for erhvervsfolk, og ramme familiens indtægtsforhold i modsætning til den hæftestraf af kortere varighed, der i første omgang rammer den skyldige.

Det er i øvrigt beklageligt, at man med ministerens forslag forsøger at ændre færdselsloven og sanktionsbestemmelserne ud fra kortsynede finansielle betragtninger i forbindelse med forvandlingsstraffen, idet det på lang sigt ikke vil virke besparende, hverken finansielt eller hvad plads angår.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal meddele, at jeg både er enig og uenig med fremskridtspartiets medlemmer af retsudvalget.

Det er således, at vi i finansudvalget ofte har diskuteret problemstillingen med justitsministeren, når der har været behov for øgede bevillinger, for at man kan nedbringe den store pukkel af folk, der venter på at få lov til at afsone hæftestrafte m.v. Derfor har et meget, meget bredt udsnit af finansudvalget, for ikke at sige hele finansudvalget, måske med en enkelt undtagelse, faktisk lagt pres på justitsministeren for at få lovforslaget, der nu er til behandling, fremsat. Derfor er jeg forbavset over, at partier, inklusive mit eget partis medlem af retsudvalget, går imod. Det tyder på, at der mangler samklang i partierne, mellem partiernes finansudvalgsmedlemmer og partiernes retsudvalgsmedlemmer. Jeg skal gerne vedkende mig, at jeg selv har været med til at lægge pres på justitsministeren, for at vi kunne få fremsat det lovforslag, der nu er til behandling, og jeg skal tilsige justitsministeren, at jeg nok skal stemme for lovforslaget, når det kommer til tredje behandling.

Men det, der er til behandling nu, er jo ændringsforslaget, der er stillet af fremskridtspartiets medlemmer, og jeg forstår faktisk ikke, at justitsministeren ikke tiltræder ændringsforslaget, for ændringsforslaget har jo nøjagtig det samme sigte som det, vi har anført over for justitsministeren, nemlig at når en borger overtræder landets love og dermed generer samfundet, skal samfundet ikke yderligere generes ved, at samfundet har udgifter som følge af lovovertrædelsen. Det vil sige, at den, der overtræder landets love, i videst mulig udstrækning selv skal have de økonomiske ulemper af det, og derfor er bø-

[Askjær Jørgensen]

der at foretrække fremfor hæftestrafte, især i sager om spirituskørsel.

Det vil være til ubodelig skade for en masse erhvervsdrivende og deres folk, at man har villet frakende kørekortet i stedet for at give væsentlige bødeforelæg. Derfor må min holdning være at stemme ja til ændringsforslaget, der er stillet af fremskridtspartiets medlemmer af retsudvalget. Det vil være i den samme ånd, som har fået os til at presse justitsministeren til at fremsætte lovforslaget i sin helhed, og jeg vil gerne have en nærmere forklaring fra justitsministeren på, hvorfor justitsministeren ikke kan tiltræde vores ændringsforslag, når vi til gengæld kan bakke op bag justitsministeren ved at vedtage loven i dens helhed.

(Kort bemærkning).

Voigt (FP):

Det var hr. Askjær Jørgensen, der ikke mente, der var samklang mellem fremskridtspartiets finansudvalgsmedlemmer og de øvrige medlemmer i gruppen. Men tilsyneladende er der heller ikke samklang mellem hr. Askjær Jørgensen og dem, der i fremskridtspartiet har forstand på færdsel, for hr. Askjær Jørgensen står jo heroppe og siger, at han ikke forstår, at justitsministeren ikke bare siger: vi tager det ændringsforslag, som er stillet af fremskridtspartiet, fordi det netop har det sigte, at folk skal betale nogle bøder i stedet for at belaste vores fængsler. Sådan måtte jeg forstå hr. Askjær Jørgensen.

Ændringsforslagets vedtagelse betyder, at gældende retstilstand på området vil blive bevaret, og dermed vil man bevare den regel, der siger, at man skal i hæfte 20 eller 30 dage. Det vil være minimumsstraffen, hvorimod fængselskapaciteten, hvis man stemmer for ministerens forslag, altså forkaster dette ændringsforslag, bliver større, fordi hæftestrafte så bliver mindre. Det var altså en dårlig argumentation, hr. Askjær Jørgensen brugte i dette tilfælde.

(Kort bemærkning).

Mette Madsen (V):

Må jeg sige til hr. Askjær Jørgensen, at der er jo 2 aktstykker i denne sag. Der er for det første det aktstykke, der er henvist til i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg tror, at

det, så vidt jeg husker udenad, er af 7. oktober sidste år, og jeg vil gerne spørge hr. Askjær Jørgensen, der jo er medlem af finansudvalget, om der ved debatten og samrådet med ministeren overhovedet blev nævnt spritbilister specielt, om ikke det bare var en generel enighed i størstedelen af finansudvalget om, at man skulle konvertere fra hæftestraf til bøder. Jeg tror ikke, så vidt jeg er underrettet, at spritbilister blev nævnt.

Og så vil jeg sige lidt om det andet aktstykke m.v., der er optrykt som bilag til finansudvalgets betænkning. Vi har bedt om optryk, fordi justitsministeren i svaret på spørgsmål 14 jo siger om Skibsbylejen, at han ikke har mulighed for en endelig vurdering af driftsudgifterne ved en midlertidig benyttelse af den pågældende lejr, da en lejeaftale ikke endnu er indgået, ligesom der ikke er forhandlet med vedkommende personaleorganisationer om største anvendelige bemanning. Dette har vi henvist til ved vedtagelsen af aktstykke nr. 335, hvor der udtrykkelig står, at udvalget har noteret sig ministerens tilsagn om at realisere de i påtegningen indeholdte betingelser, herunder at ministeren vil arbejde videre med planerne om at gennemføre en lavere personalebemanning af de anstalter m.v., hvori de hæftedømte anbringes. De lavere administrationsomkostninger, dette vil medføre, har været af afgørende betydning for flertallets tilslutning til ansøgningen.

Jeg nævner kun dette aktstykke for at fortælle hr. Askjær Jørgensen, at der er altså kommunikation, i hvert fald mellem venstres medlemmer, retsudvalget og finansudvalget.

Formanden:

Hr. Askjær Jørgensen for en kort bemærkning, og så går vi tilbage til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal afstå fra at citere, hvad venstres udvalgsmedlemmer i finansudvalget har sagt dér, men fastslå, at det er min opfattelse, at et bredt og faktisk enigt finansudvalg har presset justitsministeren til at komme med det foreliggende lovforslag, og jeg erindrere det således, at det har været diskuteret meget også med hensyn til spritbilister, hver eneste

[Askjær Jørgensen]

gang vi har diskuteret de sager. Således erindrings jeg det.

Poul H. Møller (KrF):

I modsætning til det forslag, vi behandlede før, kan vi her klart påvise, at der sker en mildnelse af straffene, og det for en så alvorlig forbrydelse som kørsel med motorkøretøj i spirituspåvirket tilstand. Som det fremgår af vore bemærkninger i betænkningen, anser kristeligt folkeparti det, lige så vel som andre partier her i salen, for en meget alvorlig forbrydelse at sætte sig til et rat i spirituspåvirket tilstand, og derfor synes vi, at det står i skærende misforhold til, at man nu mildner straffen for denne forbrydelse.

Nogle har sagt, at det ikke er en mildnelse, fordi man i stedet for hæftestraf sætter højere bøder, men vi anser det alligevel for at være klart påvist, at det også ude i befolkningen klart er således, at alle anser det for en langt hårdere straf at komme i fængsel end at få en bøde. Dertil kommer så nogle, formentlig utilsigtede, vanskeligheder, bl. a. ved at mange af disse bødestrafte, som vil falde, ikke kan betales og skal konverteres til hæftestraf, således at man alligevel har den misere, som man egentlig med dette lovforslag prøver at fjerne, nemlig de mange afsone, som står i kø for at komme ind og afsone deres hæftestrafte. Ligeledes har politiet i forvejen nok at gøre med at inddrive bøder, som ikke bliver betalt til tiden, så det vil give politiet, som i forvejen er belastet, en yderligere byrde.

Må jeg til slut for at understrege mine ord om alvoren i denne forbrydelse citere fra Aktuelt for i dag, hvor en ung mand på 18 år bliver dræbt på stedet af en spritbilist, og til sidst står der i samme artikel, at i 1979, som er den sidste statistik, vi har, blev 57 sagesløse mennesker dræbt i trafikken af spritbilister. Der skete 2.630 spritulykker med 3.562 tilskadekomne. 154 spritbilister blev selv dræbt som følge af deres kørsel.

Disse tal taler deres tydelige og alvorlige sprog og animerer i hvert fald ikke til mildnelse af straffe for denne forseelse.

Lis Starcke (DR):

Straffen for spirituskørsel bør efter retsforbundets mening ikke mildnes. Under udvalgsarbejdet er jeg blevet stadig mere betæn-

kelig ved det foreliggende lovforslag, som jeg mener befolkningen vil opfatte som en mildnelse. Vi er i retsforbundet ikke begejstret for fængselsstraf; vi vil i mange tilfælde foretrække, at straffen er en bøde eller en erstatning til den skadelidte, men i dette tilfælde, hvor den præventive virkning er det primære, anser vi trods alt hæftestrafen for det rigtige redskab. Bøderne har man jo heller ikke tænkt at sætte i vejret.

Tilstrækkelig afsoningsplads må skaffes uden for de almindelige fængsler. Retsforbundet kan ikke støtte lovforslaget. Fremskridtspartiets ændringsforslag mener vi også griber for meget ind, så til trods for at vi har en vis sympati for det, fordi heller ikke vi ønsker, at erhvervskørere skal straffes unødigt hårdt, vil vi undlade at stemme til dette ændringsforslag.

Hagen Hagensen (KF):

Der skal ingen tvivl være om, at det er en alvorlig lovovertrædelse at føre bil i spirituspåvirket tilstand. Når dette er sagt, vil jeg også gerne sige, at det er helt urimeligt over for dem, der er dømt eller går og venter på at blive det, at de ikke kan komme til at afsone deres hæftestrafte. Sanktionen kommer alt, alt for lang tid bagefter og kan undertiden slå ganske meget i stykker. Det er derfor en rædselsfuld ting, at vi ikke har haft den fornødne kapacitet, så der er opstået den pukkell af ventere, der skal ind at afsone.

Uanset at bøde altid vil blive anset for at være en mildere straf end selv den mindste frihedsstraf, må jeg forholdene taget i betragtning mene, at det må være rimeligt for at bringe noget mere samtidighed imellem overtrædelsen og sanktionen at gøre brug af bøder af en passende stor størrelse. Jeg vil tro, at det for dem, der rammes deraf, alligevel i mange tilfælde vil blive betragtet som mindst at være lig med frihedsstraffen. Jeg siger navnlig dette, fordi jeg synes, at den rædsomt lange tid, der går imellem lovovertrædelsen og den sanktion, den skal medføre, kommer til at virke helt forkert.

Jeg har aldrig været tilhænger af, at man fratog domstolene den frie bevisbedømmelse, og nu kører man sådan set videre i det lovforslag, der er her, med at fastlægge rammerne for, hvad dommerne skal dømme.

[Hagen Hagensen]

Jeg synes, at der er én ting, der er helt forkert, og det er, at man gør dommerne helt afhængige af bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 2, om, at de i tilfælde af en spritpromille på over 2 skal frakende førerretten i mindst 2 år og 6 måneder. Jeg kan derfor stemme for det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, men må meddele, at såfremt det ikke måtte gå igennem, hvad det vel næppe gør, vil jeg ikke kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse. Jeg finder ærlig talt, at det hele er forkert.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg forstår, at hr. Askjær Jørgensens sidste indlæg er foranlediget af lovforslagets bemærkninger, hvori det hedder:

»Finansudvalget har ved godkendelsen forudsat, at justitsministeriet fortsætter bestræbelserne for ved ændret lovgivning at gennemføre en omlægning af sanktionssystemet...«

Den bemærkning synes at bekræfte, hvad hr. Askjær Jørgensen sagde. Men hvis man læser den påtegning, finansudvalget gav det pågældende aktstykke, ser man, at der blot står, at ministeren under samråd om sagen har oplyst, at de igangværende overvejelser om ændringer i lovgivningen, som kan medføre, at færre idømmes fængsel eller hæfte, vil blive fremmet. Hertil sagde finansudvalget: nå, og kom ikke med noget nik. Derfor er det for så vidt forkert, hvad der står i bemærkningerne, og det kan måske forklare hr. Askjær Jørgensens overraskelse.

Formanden:

Nu var det jo beskedne meddelelser om, hvad der kom fra finansudvalget, om det var nå'er eller nik. Men det er altså i strid med reglerne.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal undlade at bekræfte eller afkræfte, om hr. Bertel Haarder har sagt nå i finansudvalget. Til gengæld skal jeg tage afstand fra hr. Bertel Haarders udlægning af min fortolkning af, hvad der er passeret i finansudvalget.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Ja, på foranledning af både formanden og den sidste taler skal jeg gerne sige, at jeg egentlig også har undret mig over at kunne læse referat af finansudvalgets møde i ministerens lovforslags bemærkninger.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Må jeg i anledning af den sidste ordveksling sige, at jeg har opfattet det forhold, at man i aktstykket fra finansudvalget optager – ganske vist kortfattet – en oplysning fra justitsministeren, som et udtryk for, at man finder oplysningen relevant i forhold til det emne, man behandler på det pågældende møde i finansudvalget. Jeg opfattede det som et ønske fra finansudvalgets side om, at disse overvejelser blev fortsat.

Det er lige så klart, at finansudvalget ikke ved den pågældende lejlighed har pålagt eller lagt pression på justitsministeriet for at nå et bestemt resultat. Derimod mener jeg som sagt, at man må kunne sige, at udvalget har vist interesse for konsekvenserne af de overvejelser, der var i gang, ud fra den betragtning, at disse konsekvenser kunne lette den situation, der var til behandling i finansudvalget, nemlig presset på afsoningsinstitutionerne. Det er baggrunden for, at vi har fundet det rimeligt at nævne dette i vores bemærkninger til det lovforslag, vi behandler i dag.

Jeg skal tage et par hovedproblemer op. Først spørgsmålet om, hvorvidt der vil ske en forøgelse af det samlede antal afsoninger i forbindelse med undladelse af betaling af bøder, det vil sige en forøget anvendelse af forvandlingsstraffe. Det er klart, at når man indfører et nyt bødeområde, så må det antages at medføre en stigning i det absolutte antal afsonede bøder. Men – og det er det afgørende – der er på den anden side ikke grundlag for at tro, at de bøder, der idømmes for kørsel i området 1,5–2 promille, vil komme relativt hyppigere til afsoning end de bøder, der idømmes ved lavere promiller.

Så rejser der spørgsmål om forholdet mellem bøde og hæfte. Jeg tror ikke, at man på det område, der her er tale om, klart kan fastslå, at helt kortvarige hæftestrafte har større præventiv virkning end en følelig bøde. Med andre ord: jeg tror ikke, at der er

[Justitsministeren]

nogen, der med sikkerhed kan sige, at dette forhold i sig selv skulle være udtryk for nogen mildnelse. De korte hæftestraffe foreslås afløst af bøder svarende til 1 måneds nettoløn. Jeg vil gerne pege på, at der samtidig sker en forlængelse af den tid, hvori førerretten frakendes, og jeg mener, at dette giver balance. Dette, at frakendelsestiden øges, er udtryk for, at man skærper i alt fald på dette område. Faktisk er der vel ikke noget, der er mere relevant i forhold til en spiritusbilist end så vidt muligt at sørge for, at der går et godt stykke tid, inden han eller hun kommer til at køre igen.

Så har man naturligvis ret i, at der kan være et kontrolproblem. Kan man kontrollere, om folk kører uden førerbevis? Der er der, som jeg har nævnt, tale om, at vi vil prøve, om der er mulighed for øget observation, således at vi i større omfang, end det nu er muligt, vil kontrollere, om der køres uden førerbevis. Jeg mener altså, at dette, at vi forlænger frakendelsestiden, er en rimelig øgning af de sanktioner, vi alle sammen ønsker over for spiritusbilister.

Må jeg sige til hr. Poul H. Møller, at de tilfælde af grupvækkende karakter, som hr. Poul H. Møller nævnte fra dagens aviser, er karakteriseret ved, at de ikke falder ind under det noget skematiske sanktionsmønster, der er tale om her. Der er netop tale om alvorlige færdselsuheld i forbindelse med spirituskørsel, og det giver en helt anden og selvstændig form for bedømmelse end det, vi taler om i dag.

Jeg vil erkende, at pølsemanden ikke har været inde i billedet, men også for motorredskaber, hvortil der kræves førerbevis, må vi kræve en sanktion og også en følelig sanktion, hvis der køres i spirituspåvirket tilstand.

Jeg synes, at den balance, der er søgt opnået her, er rimelig og i høj grad forsvarlig. Det ønske, jeg måske uberettiget har indlagt i finansudvalgets påtegning, har jeg følt som et sagligt begrundet ønske, som vi har søgt at efterleve, men som sagt som et sagligt begrundet ønske, ikke som nogen form for politisk pression.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 18 stemte for, 74 imod; 25 stemte hverken for eller imod.

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Forespørgsel til ministeren for offentlige arbejder:

Forespørgsel af Ivar Hansen (V) og Grove (KF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for hurtigt at sikre normal flyvetrafik fra danske lufthavne, såvel udenrigs- som indenrigsflyvning?«

(Forespørgsel nr. 34. Anmeldt 23/4 81. Fremme af forespørgslen vedtaget 29/4 81).

Formanden:

Efter aftale på sekretærmødet er der, som ordførerne sikkert er bekendt med, fastsat taletid for ordførere til 10 minutter i første omgang og 5 minutter i anden omgang.

Begrundelse

Ivar Hansen (V):

Jeg kan motivere baggrunden for forespørgslen ganske kort.

Virkningerne af den nu efterhånden langvarige flyvelederkonflikt må give anledning til stor bekymring og efter forespørgernes opfattelse også alvorlige overvejelser. Det kan ikke være ubekendt, at det er meget store erhvervsmæssige og beskæftigelsesmæssige interesser, der efterhånden står på spil i denne sag, og derfor finder vi det rimeligt og væsentligt, at folketingsretten nu får lejlighed til at høre, hvordan den ansvarlige regering bedømmer situationen og virkningerne på en